

Fialové, odvažné květiny,
vtrvale byliny.
A přesto jemný hlas,
kterým jaro vítají zas a zas.

Odvažná tato bylina je,
vyrostle závěje, nezavěje.
Tak vezmě si z ní příklad
bud'te průbojní.

A chráňte ten
poklad.
Nad který není.

Fialové listky spicáté,
Stonky i poupatá chlapatá.
Uprostřed květů žluté-žlouté
Znáte tylo kvělinky?

Fialová rostlina,
jedovatá bylina.
První posel jarní,
k zemi hlavy sklóní.
Co je to?

Pořád někam spěchat
a nic nevynechat...
To si člověk myslí
a unaví své smysly.

Večer doma zlámaný,
rutinou života enavený.
Tak zkuste otevřít tu klec.
Pomůže vám koniklec.

Inspirovej se jejich odvažnou duší,
oni líp než ty tuší.
Jaký je svět

Podívej se na jejich květy.
Měj radost ze světa, z této planety.
Bud' jako oni odvažní,
když na jaře ze závějí vyraží.

Jako oni pro radost ostatním
zvoni či zpívej.
Bud' sám sebou a s ním.
Na svět se usmívej.

Když pořád zima je,
s nadějí jaro čekáš.
Proklínáš závěje
snad náznak jara hledáš.

Z oblohy vločky padají,
tvé oči však jiné hledají.
Jaro ti pak oznámí,
ta květina, jenž ze sněhu vykukuje.

To je posel jara vyvolený.
Je to koniklec
dlouho očekávaný.

Vesně i koniklecům děkujš.
Z květiněk fialových se radujš.
Když pak přijde jejich čas,
k zemi hlavy sklóní
a ty uslyšíš jejich jemný hlas:
"Příští rok se uvidíme" na pozdrav zvoní.